

Wszyscy ponosimy odpowiedzialność

Rozmowa wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego z naczelnym redaktorem „Gazety Polskiej”

We wczorajszej „Gazecie Polskiej” ukazała się rozmowa z wicepremierem Kwiatkowskim na temat jego przemówienia w Katowicach. Rozmowę tę przedrukujemy w całości poniżej:

Przemówienie Pańskie — Panie Ministrze — wygłoszone na zgromadzeniu OZN w Katowicach dnia 24 kwietnia r.b., miało bardzo szerokie i głębokie echo w opinii publicznej. Miało też t. zw. *przebieg* fachowców „dobrą prasę”. Niezmiernego — zechce Pan Minister przyznać szczerze słowa uznania od publicysty polityki — gdyż było to jedno z naj-

Głoszymy się też szczerze, że treść tej mowy przeniknęła „poza płoty i mur” polityczne. Jak więc Pan Minister racjonalnie ogłosił swój mowę w kraju?

Reakcje na moje słowa, wypowiedziane w Katowicach bez żadnych „kroków” — celów i bez ukrywania odczuwanych trudności, które spieczętowały na drodze realizowania tego najważniejszego, dla mnie, zadania — wywołały u odbiorców niekwalifikowane, lecz całkowicie pozytywne, właśnie z politycznego punktu widzenia. Chce przez to powiedzieć, że idea ograniczenia bezwzględnych politycznych upraw, idea zaprzestania rozczyrki podziaławczych czy dywersyj systemów społecznych wielkie zrozumienie i dość jasność żywej reakcji i dobrej roli, uświadomił jak się Pan Redaktor wyraził „poza plotkami i murami” — może się stać kapitałem zakładowym powstania nowej koncepcji — w tym wzrocznie — politycznej — w Belgii.

Wszystkie czynniki w państwie, a przede wszystkim Pan Prezydent Rzeczypospolitej i Pan Marezałek Śmigły-Rydz, a w konsekwencji i Rząd i Kierownictwo Obozu Zjednoczenia Narodowego dąży właśnie do wydobycia życia politycznego z impasu i oparcia na konsolidacji na możliwości szerokości narodowych podstawach, wszędy, za co to w checnym momencie dziającym i nieobecnym narodzi państwa polskiego.

Z tego punktu widzenia — a więc całkowicie oderwanego od epizodu mojego babowickiego wystąpienia — należy odczytywać oddźwięk w prasie t. zw. „opozycyjnej” jako przejaw pogłębienia myśli politycznej w Polsce i zrozumienia, że wszyscy ponosimy odpowiedzialność za losy Polski, tym większą, że żyjemy w okresie krystalizowania się konturów nowych zasad międzynarodowego współżycia politycznego i gospodarczego.

— Panie Ministrze. W działalności politycznej echo nie zawsze jest iden-
tyczne z głosem, który je wywołał; cza-
maj przynosi swoiste mutacje. I dlate-
go dziś, gdyż przeczekaliśmy pierwszą
razu komentarzy prasowych — prosimy
Pana Ministra o opinię o tych komen-
tarzach.

— Oczywiście, iż wiele komentarzy ocierających już do paraliżujących, intelektualnych wniosków miało zabarwienie subiektywne. Dość często zachodził fakt podważania i własnej melodii do moich słów. Tu i ówdzie ukazywały się nawet — oczywiście niezgodnie z moją intencją — preliminacje personalne. W klasach szukano, czy nie można by odwoływać jakichś objawów nowej dekompozycji w t. zw. „obozie zdraźczym”.

tym objawom. Raczej byłbym skłonny sądzić, iż w społeczeństwie przejawia się pewne zmniejszenie, iż wypadki związane z zadaniem konsolidacji rozgrywają się zbyt powoli. To zmniejszenie — mądre swe odbicie i w akcji prasowej — ma wpływ i na nadanie „pechu” czasem takich oddźwięków, jakich mówca nie pragnął. Sam oczywiście pomyślmy pełną odpowiedzialność tylko za treść mego przemówienia, którego każde słowo zostało przemyślane i ustalone, nie zaś za komentarze.

— Czy więc konkretnie widzi Pan Minister możliwość znaczącego „aktywizowania” procesu, który wywołał powołanie do życia przez najwyższe czynniki w państwie Obozu Zjednoczenia Narodowego, względnie akcji konsolidacyjnej?

— Gdyby celem naszym był jakiś interes doraźny, gdybyśmy pragnęli tylko np. wzmacnić oparcie dla istniejącego rządu, złagodzić wystąpienia prasy lub ugrupowań „opozycyjnych” w kraju, zawrzeć tylko kompromis personalny co

do przeprowadzenia wyborów do samorządów lub do Izby Ustawodawczej, tak jak pojęte zażalenie byłoby prośbą i można by szybko doszło do celu. Ale po jego osiągnięciu stosunki wewnętrzne i polityczne poczęłyby się psuć na nowo. Szybko wzrosłyby ponownie w okres rozgrywek i w interesy politycznych. Byłoby to więc dla państwa zła metoda reakcji na zniecierpliwienie.

rzy i Szef Rady i — jak stwierdził, to w osobistej rozmowie — i Szefostwo OZN idzie o sprawy znacznie głębsze i ważniejsze. Idzie tu o gospodarcze reformy, głębszych, potęgujących siły i spójność państwa i narodu polskiego, tworzących podstawy dla stabilizacji stosunków na dłuższy okres, utrwalających złożyce w myśleniu politycznym i państwowym, osiągnięte w okresie Marszałka J. Piłsudskiego.

NAGRODA 100.—ZŁ

W dniu 30 kwietnia r.b. na stacji Sosnowiec zginęła teczka brązowa z papierami, zawierająca m. innymi paszport właściciela teczki. Adres właściciela podany w paszporcie. Znalazcą otrzyma 100.— zł przy zwrocie teczki. Dyskrecja zapewniona. 2152

Wielka rewia oddziałów wojskowych

w dniu 3 maja w stolicy

WARSZAWA, 8.5. (PAT) W dniu święta 3 Maja stolica przybrała uroczysty wygląd. Z gmachów państwowych i domów prywatnych powiewają flagi o barwach narodowych.

Na ulicach miasta od wczesnych godzin rannych panował duży ruch w kierunku pola Mokotowskiego, gdzie tłumnie podążali obywatele stolicy; młodzież szkolna na wielką defiladę wojskową. Ruch i życie wnie powlekłyli kien i tve stazne z pustkami, zbierający na dar na-

Uroczysty obchód święta 3 Maja rozpoczął się, jak co roku, nabożeństwem w kościele św. Jana.

wego przeszedł z Zamku do katedry św. Jana.

Przed świątynią P. Prezydent RP w towarzyszywie p. premiera gen. Ślawce Ślaskowskiego przeszedł przez front kompanii honorowej, a następnie przeszedł do katedry głównym wejściem zajmując miejsce po prawej stronie ołtarza.

Uroczystą mszę św. celebrował J. E. ks. arcybiskup Gał w otoczeniu koozno duchowieństwa.

Na nabożeństwie obecni byli: członkowie rządu z p. premierem gen. Sławoj - Składkowski, wicepremier Senatu i Sejmu, ambasadorowie i posłowie państw obcych z J. E. ks. Nuncjusz.

szem Apostolskim magr. Czetwini na
rzele, prezes NIK gen. Krzemieński, pie-
wszy prezes Sądu Najwyższego, prezes
Prokuratury Generalnej, Najwyższego
Trybunału Administracyjnego, podse-
kretarze stanu, attache wojskowe
państw obcych, generalicja, przedsta-
wiele władz administracyjnych i samo-
rządowych, wyżsi urzędnicy państwo-

Świątynię wypełniły tłumy wiernych. Po mszy św. odśpiewano „Boże coś Polskę”. Po nabożeństwie P. Prezydent RP

Kulminacyjnym punktem dzisiejszych uroczystości w Warszawie była okazja deflady oddziałów wojskowych różnych rodzajów broni, oddziałów przysposobie nia wojskowego i milicji, oraz urozma icone p kazy wioskowe na polu Moko towskim.

Po raz pierwszy w dzisiejszej defiladzie wzięły udział oddziały Obrony Narodowej oraz oddziały Legii Akademickiej, których doskonała postawa spotkała się z serdecznym przyjęciem ze stro-

Wśród licznie przybyłych wycieczek z różnych stron kraju zwracała uwagę liczna grupa dzieci szkolnych z nadgranicznego powiatu działdowskiego.

DEFILADA

Punktualnie o godz. 11 przybył samochodem P. Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie członków domu wojkowego i cywilnego.

Powitany przez p. premiera gen. Sławoja Składkowskiego i przez ministra spraw wojskowych gen. T. Kasprzyckiego, P. Prezydent RP zajął miejsce w łóży w towarzystwie gen. Kasprzyckiego

Nieznadługo potem rozpoczęła się defilada, którą prowadził konno gen. Wieniawa-Długosowski.

Defiladę otwierała szkoła podchorążych piechoty, której impacyjną przemarsz wywołał entuzjazm publiczności. Dalej kroczyły oddziały szkół podchorążych innych rodzajów broni, oddziały pułków piechoty garnizonu stołecznego, a za nimi żywo odświeżające oddziały Obrony Narodowej.

Hitler przybył do Rzymu

witany uroczystie przez króla i Mussoliniego

BRZYŃ. 5. Tel. w 2. Chwila miniecia
Bromsena, Różek zapoznał podoba na zleni
włoskiej Podróż, która ma charakter tryum-
falny, dotychczas nie miały precedensu w
historii wojennej. Wzrost wzięcia w
włoszonych Włoszech faszystowskich, odhry-
śła z zachowaniem jak najdłużej idących
długostronnie. Cała trasa podroży, po-
czawy od Bromsena aż do Rzymu, jest poddana
wieloletniej krytyce. Włosze faszysty
nie tylko funkcjonariusze kolejowej, śladami
na okres przetrwania Hitlera z własnymi odci-
kami kolejowych, lecz także policja, samar-
teria i milicja faszystowska. Oprócz tej
wieloletniej krytyki kolejowej i faszystowskiej
włoskiej, w tym samym czasie, w
między członków milicji faszystowskiej, która
mała czasów nad bezpamiętności, pod-
różno na odcinka, przez poginięciem konie-
ca Hitlera jedyn w odciepku faszystowskiej
włoskiej, faszystowej, budzącej niepewności
trórn.

O godz. 5-ej rano zjechał pociąg Hitlera na stację graniczną w Brennerze. Na dworcu witał kanclerza w imieniu króla włoskiego książę Pistoia, zaś w imieniu Mussoliniego — sekretarz partii faszystowskiej Starace. — Przybywających w drogą pociągu ministrów

[illegible]

W RZYMIE

RZYM. 3. 5. (Tel. wł) Po godzinie 8-oj wieczorem przybył do Rzymu kanclerz Hitler. Na dworczo gości powitany został przez króla Wiktora Emanuela i Mussoliniego. Entuzjastyczne, żywiołowe przyjęcie zgromadziło Hitlerowi ludność Wiecznego Miasta. Po wspamiętaniu Rzym nie pamięta — udekorowanych i oświetlonych ulicach posuwał się arcybiskup tor...

